

Bryssel den 7.6.2019
COM(2019) 274 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

**om läget för den gemensamma fiskeripolitiken och samråd om fiskemöjligheterna för
2020**

{SWD(2019) 205 final}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om läget för den gemensamma fiskeripolitiken och samråd om fiskemöjligheterna för 2020

1. INLEDNING

I detta meddelande presenteras en översikt över läget för den gemensamma fiskeripolitiken och de grundläggande riktlinjerna för utformningen av kommissionens förslag om fiskemöjligheterna för 2020.

Huvudmålet med fiskeriförvaltningen enligt den gemensamma fiskeripolitiken är att säkerställa att fisket senast 2020 ger en hög långsiktig avkastning (Fmsy) för alla bestånd. Att uppnå detta mål är också ett steg på vägen till god miljöstatus i europeiska hav före 2020¹ och till en situation där fiskets negativa påverkan på de marina ekosystemen är så liten som möjligt.

2. FRAMSTEG I DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKENS GENOMFÖRANDE

Framstegen i arbetet med att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken fortsätter stadigt.

- I Nordatlanten och angränsande områden är fisketrycket generellt på väg nedåt. Antalet totala tillåtna fångstmängder (TAC) som fastställts i enlighet med den nyttjandegrad som ger en maximal hållbar avkastning (Fmsy) ökade ytterligare till 59 stycken. Det innebär ytterligare tre TAC:er jämfört med 2018, vilket motsvarar 78 % av alla TAC:er av de bestånd som bedömts utifrån Fmsy.
- Lekbiomassan fortsätter att öka i dessa områden och är nu 36 % större än 2003. Antalet bestånd som ligger inom säkra biologiska gränser har nästan fördubblats, från 15 stycken 2003 till 29 stycken 2017.
- Mer livskraftiga bestånd har också ökat EU-flottans ekonomiska resultat, med en nettovinst på 1,3 miljarder euro 2017.
- Det krävs dock ytterligare betydande ansträngningar för att försäkra sig om att

2.1. Framsteg i riktning mot Fmsy

I **Nordatlanten och angränsande områden** har trycket på fiskbestånden (F/Fmsy) generellt sett minskat successivt under perioden 2003–2017 och fiskeridödligheten har stabiliserats på medianvärdet 1,0. Indikatorn F/Fmsy för **Medelhavet och Svarta havet**

---

¹ Direktiv 2008/56/EG, EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

har legat kvar på 2,2, vilket innebär att nyttjandet fortsätter att ligga klart över Fmsy-målet

Totala tillåtna fångstmängder (TAC) är ett av fiskeriförvaltningens viktigaste verktyg. I **Nordatlanten och angränsande områden** föreslog kommissionen TAC:er i nivå med eller under Fmsy för 2019 för alla de 76 TAC:er för vilka det finns ett utlåtande om Fmsy. Detta var inte möjligt för fem TAC:er för vilka Internationella havsforskningsrådet (Ices) avgivit ett utlåtande om en TAC på noll, eftersom det skulle ha lett till situationer där någon art blir begränsande (så kallade *choke-situationer*) med allvarliga socioekonomiska effekter, och det därför beslutades att TAC:erna för bifångster skulle behållas på låga nivåer. Rådet fastställde 59 TAC:er i nivå med Fmsy, vilket motsvarar ytterligare tre TAC:er jämfört med 2018.

Av de förväntade landningarna i **Östersjön** kommer 95 % från TAC:er som fastställts i nivå med Fmsy och 4 % från TAC:er som fastställts i enlighet med försiktighetsbaserade utlåtanden. Av de förväntade landningarna (räknat på de bestånd för vilka Fmsy bedömts och vilka endast förvaltas av EU) i **Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt** kommer 99,7 % från TAC:er som fastställts i nivå med Fmsy. I EU:s **nordvästliga och sydvästliga vatten** är motsvarande siffror 94 % respektive 90 %.

I november 2018 fastställdes fiskemöjligheterna för **djuphavsbestånden** för 2019 och 2020. De utgör mindre än 1 % av alla landningar inom EU. Alla djuphavsbestånd begränsas utifrån uppskattningar. Rådets beslut om fiskemöjligheter för djuphavsbestånden är nu i ännu högre grad baserade på vetenskapliga utlåtanden än tidigare år.

När det gäller **bestånd som är föremål för samråd med kuststaterna**² var det endast TAC för blåvitling för 2019 som var förenlig med den långsiktiga förvaltningsstrategin för detta bestånd och med Ices Fmsy-utlåtande. Förhandlingarna mellan EU och Norge ledde till ett mindre ambitiöst resultat i ett bevarandeperspektiv, eftersom endast nio av 17 TAC:er fastställdes i nivå med Fmsy – färre än för 2018.

I **Medelhavet** nyttjades 35 av 40 bestånd över en hållbar nivå 2017, med ett fiske som i genomsnitt var 2,2 gånger högre än Fmsy för respektive bestånd. Aktuella uppgifter visar att det genomsnittliga fisketrycket (F/Fmsy) har minskat successivt sedan 2011. Detta skulle kunna tyda på en liten förbättring när det gäller nyttjandegraden³. I **Svarta havet** är sex av de åtta bedömda gemensamma bestånden fortsatt överfiskade, med undantag för skarpsill och snäckan *Rapana venosa*.

2.2. Trender i fråga om biomassa

I **Nordatlanten och angränsande områden** har antalet bestånd som ligger inom säkra biologiska gränser nästan fördubblats från 15 stycken 2003 till 29 stycken 2017 (en ökning med 2 % från 2016). Den största ökningen har skett i Biscayabukten och utanför Iberiska halvön där antalet bestånd som ligger inom säkra biologiska gränser har ökat från två till åtta. Den totala biomassavolymen har fortsatt att utvecklas positivt, med en ökning på omkring 36 %.

---

² Norge, Island och Färöarna.

³ Detta resultat är preliminärt och behöver följas upp ytterligare under de kommande åren (källa: STECF-Adhoc-19-01).

I **Medelhavet och Svarta havet** uppvisade lekbiomassavolymer inte någon större ökning jämfört med 2003. För Svarta havets bestånd av piggvar ökar biomassan och överfisket minskar.

2.3. Läget vad gäller EU:s fiskeflotta

EU-flottans kapacitet fortsatte att minska. I december 2018 innehöll registret över unionens fiskeflotta (inklusive de yttersta randområdena) 81 644 fartyg med en total kapacitet motsvarande 1 533 180 uttryckt i bruttodräktighet (GT) och 6 075 634 i kW. Detta är en minskning sedan föregående år med 1,32 % i antal fartyg, 2,46 % i bruttodräktighet och 2,61 % i kW. Ett betydande antal flottsegment (190 av de 255 granskade segmenten) är emellertid fortfarande inte i balans med sina fiskemöjligheter.

EU-flottans **ekonomiska resultat** fortsatte dock att förbättras och rekordhög nettovinst på 1,35 miljarder noterades under 2017. De fortsatta förbättringarna beror främst på höga genomsnittspriser på fisk (ett högre värde för minskade mängder landad fisk) och fortsatt låga bränslepriser. Förbättringarna för vissa viktiga bestånd har tillsammans med tekniska framsteg också bidragit till att förbättra resultaten. Även om det ännu inte finns några uppgifter för 2018 och 2019 väntas vi få se liknande resultat, trots att bränslepriserna har ökat något.

Flottor som riktar in sig på hållbart nyttjade bestånd (t.ex. kolja, glasvar och rödspätta i Irländska sjön, sill, nordlig kummel och tunga i östra och västra Engelska kanalen och marulk i Biscayabukten) tenderar att ha högre lönsamhet och löner. Omvänt gäller att flottor som riktar in sig på överfiskade bestånd tenderar att ha ett sämre ekonomiskt resultat.

Den totala **sysselsättningen** i EU:s fiskeflotta mätt i heltidsekvivalenter har minskat med i genomsnitt 1,3 % per år sedan 2008, delvis på grund av flottans minskade kapacitet. Samtidigt har den genomsnittliga lönen per heltidsekvivalent⁴ ökat med i genomsnitt 2,7 % per år. Den genomsnittliga årslönen per heltidsekvivalent uppgår nu till 24 800 euro. Ökningen av sysselsättningen inom flera fiskeflottor i Nordsjön och Atlanten, till skillnad från andra regioner, tycks nu hålla i sig.

Ett viktigt steg för att **förbättra arbetsförhållandena** i EU:s fiskeflotta togs när man genomförde Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg (nr 188) i EU:s lagstiftning⁵ i enighet med arbetsmarknadens parter i EU. Medlemsstaterna måste efterleva de nya reglerna senast den 15 november 2019. Kommissionen uppmanade nyligen medlemsstaterna på nytt att ratificera internationella konventionen om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (som hittills endast har ratificerats av tio medlemsstater)⁶.

---

⁴ Bruttolön (dvs. den totala lönen före skatt och andra avdrag).

⁵ Rådets direktiv (EU) 2017/159 av den 19 december 2016 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007.

⁶ COM/2019/157 final.

2.4. Framsteg med den decentraliserade fiskeriförvaltningen

2.4.1. Fleråriga planer

De **fleråriga planerna** är rättsakter som antagits enligt medbeslutandeförfarandet och, bland annat, innehåller en tidsplan för genomförandet av MSY-målet och vissa flexibilitetsverktyg för fiskeriförvaltning.

Nyligen antogs den **fleråriga planen för bottenlevande bestånd i västliga vatten**. Detta är ett viktigt led i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken som ett centralt verktyg för fiskeriförvaltning. Denna fleråriga plan kommer att bidra till att säkerställa hållbart fiske på lång sikt och är den sista i raden av fleråriga planer för Nordsjön och Östersjön. I år kommer kommissionen att rapportera om genomförandet av den fleråriga planen för Östersjön.

Ett annat framsteg är att EU 2019 antog den första **fleråriga planen för Medelhavet**. Den är tillämplig på fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och den innehåller en obligatorisk minskning av fiskeansträngningen med 10 %, vilken kommer att gälla från och med den 1 januari 2020. I planen föreskrivs att Fmsy bör ha uppnåtts i området senast 2025. Som kontrast till detta har det inte gjorts några framsteg med den fleråriga planen för små pelagiska arter i Adriatiska havet.

2.4.2. Delegerade akter som antagits inom ramen för regionalisering

Regionala grupper har spelat en viktig roll i **infasningen av landningsskyldigheten**, genom att lägga fram gemensamma rekommendationer för kommissionen. På grundval av dessa rekommendationer antog kommissionen fyra (nya) utkastplaner före utgången av 2018.

Arbetet med att ta fram delegerade akter för genomförandet av gemensamma rekommendationer om **bevarandeåtgärder för Natura 2000-områden** och andra skyddade områden i enlighet med artikel 11 (förordning 1380/2013) har tagit längre tid och de som finns täcker endast vissa delar av Nordsjön och Östersjön. Fler gemensamma rekommendationer är att vänta i år men det behövs ytterligare framsteg.

2.4.3. Deltagande av berörda parter

De rådgivande nämnderna, som är de huvudsakliga intresseorganisationer som inrättats inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, spelar en större roll i regionaliseringsprocessen. Under 2018 lade de tio befintliga rådgivande nämnderna fram 73 rekommendationer för kommissionen, jämfört med 64 stycken 2017. Exempel på hur deras rekommendationer har bidragit ges i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar som åtföljer detta meddelande.

2.5. Landningsskyldigheten

Den 1 januari 2019 trädde landningsskyldigheten i kraft fullt ut. Kommissionen mottog under 2018 rapporter från 18 medlemsstater och Europeiska fiskerikontrollbyrån samt brev från fem rådgivande nämnder om genomförandet av landningsskyldigheten. Det förefaller som om de berörda parterna inser vikten av att se till att alla följer reglerna så att landningsskyldigheten genomförs på ett korrekt sätt. Utkastrapporteringen är dock otillräcklig, vilket gör att det finns en diskrepans mellan uppskattningarna gällande

utkast. Kommissionen är fortfarande fast besluten om att komma till rätta med dessa brister tillsammans med medlemsstaterna och de rådgivande nämnderna.

Under 2018 undersökta alla regionala grupper olika sätt att åtgärda **potentiella choke-situationer**. Medlemsstaterna, kommissionen och andra berörda parter har arbetat tillsammans för att komma fram till möjliga lösningar som kommer att testas under 2019. Det handlar om att vissa medlemsstater åtagit sig att byta vissa kvoter mellan sig, eller om avtal om särskilda bifångst-TAC:er som åtföljs av bifångstminskande åtgärder. Kommissionen kommer att be STECF bedöma de åtgärder som medlemsstaterna föreslagit för att ytterligare minska utkastet och kommer att följa upp dessa fall ur ett kontrollperspektiv.

Generellt sett har antalet projekt som finansieras av **Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)** ökat. Medlemsstaterna har använt 40 miljoner euro av stödet från EHFF (av det totala anslagna beloppet på 89 miljoner euro, vilket är en ökning i förhållande till det planerade preliminära anslaget på 49 miljoner euro⁷) till att genomföra landningsskyldigheten⁸. Det totala stödet är dock fortfarande lågt. 89 miljoner euro har anslagits, vilket kan jämföras med de 1,5 miljarder euro som finns att tillgå inom unionsprioritering 1⁹.

När det gäller **avsättningsmöjligheterna för önskade fångster** rapporterade verksamhetsutövarna att fisk som inte uppfyller storlekskraven inte var lämpad för industriella användningsområden (dvs. ej livsmedel). De små och oförutsägbara kvantiteter det handlar om passar inte in i dessa industriers affärsmodeller och till detta kommer oproportionellt stora logistikkostnaderna för insamling. Utvecklingen av alternativa avsättningsmöjligheter för livsmedel kan endast bli aktuell i den mån de inte ger upphov till ett marknadsincitament eller fördelar för leveranskedjans verksamhetsutövare. Olika alternativa avsättningsmöjligheter, bland vilka donationer till livsmedelsbanker är en möjlighet, övervägs fortsatt.

När det gäller **kontroll och verkställighet** är efterlevnaden av landningsskyldigheten fortfarande svag. Medlemsstaterna har ett ansvar att säkerställa att alla verksamheter som berörs av den gemensamma fiskeripolitiken, däribland landningsskyldigheten, kontrolleras, verkställs och inspekteras. Kommissionens revisioner och andra initiativ från Europeiska fiskerikontrollbyrån visar på en allmän bristande efterlevnad som förvärras av svårigheter att effektivt kontrollera efterlevnaden med konventionella medel. Som kommissionen beskriver i sitt förslag till nytt system för fiskerikontroll¹⁰ skulle innovativa kontrollverktyg baserade på elektroniska fjärrövervakningssystem (*REM-system*) vara till hjälp. I januari 2019 trädde dessutom nya särskilda kontroll- och inspektionsprogram¹¹ i kraft, och de täcker alla fisken som omfattas av landningsskyldigheten. Kommissionen kommer att fortsätta att vara ytterst uppmärksam

---

⁷ FAME Support Unit, AT01.2 ad-hoc consultancy Landing Obligation Final Report (AT1.2 5/5), version 1.0, februari 2018.

⁸ EHFF:s Infosys database. Referensperiod 1 januari 2015 till 31 december 2018.

⁹ Unionsprioritering 1: Främjande av ett miljömässigt hållbart, resurseffektivt, innovativt, konkurrenskraftigt och kunskapsbaserat fiske.

¹⁰ COM/2018/368 final.

¹¹ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/1986, EUT L 317, 14.12.2018, s. 29.

på att medlemsstaterna genomför och verkställer landningsskyldigheten korrekt och kommer att främja användningen av REM-system¹².

2.6. Särskilda insatser för att hantera situationen i Medelhavet och Svarta havet

EU har ensam och tillsammans med sina internationella partner gjort mycket för att förbättra situationen vad gäller bestånden i Medelhavet och Svarta havet.

På **EU-nivå** väntas betydande framsteg ske under 2019 till följd av genomförandet av den fleråriga planen för bottenlevande bestånd i västra Medelhavet och STECF:s (vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen) översyn av befintliga nationella förvaltningsplaner, för att säkerställa efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens mål.

På **internationell nivå** har EU, med hänsyn till den delade förvaltningen av de flesta fiskbestånden, gjort mycket för att främja multilateralt samarbete i de behöriga regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna – Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM) och internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat). I mars 2017 antogs MedFish4Ever-förklaringen¹³ och i juni 2018 Sofiaförklaringen. Därmed finns det en detaljerad arbetsplan för att återuppbygga fiskbestånden i Medelhavet, i nära samarbete med Barcelonakonventionen, och Svarta havets fiskbestånd, för att skydda regionens ekologiska och ekonomiska tillgångar och främja den hållbara utvecklingen av vattenbruket under de kommande tio åren. Detta kompletteras av den regionala handlingsplanen för hållbara småskaliga fisken från september 2018¹⁴.

Under 2018 antog **AKFM** elva rekommendationer¹⁵ som EU föreslagit. Det kommer att krävas ytterligare åtgärder under 2019 för att stärka dessa insatser. Här kommer högnivåkonferensen i Marocko i juni som ska utvärdera de framsteg som gjorts i arbetet med att genomföra Medfish4Ever-förklaringen att vara en drivkraft.

Iccat har godkänt den EU-ledda planen för förvaltning av blåfenad tonfisk nu när beståndet har återhämtat sig tack vare tio år av återhämtningsåtgärder. Planen underlättar för kustfartyg (som varit utestängda från fiske i över ett decennium) att åter få tillträde och skärper kontrollåtgärderna för att ytterligare öka spårbarheten, särskilt för odlad levande blåfenad tonfisk. Med tanke på den alarmerande situationen för svärdfiskbeståndet antog Iccat, på EU:s begäran, en återhämtningsplan för svärdfisk i Medelhavet, vilken gäller fram till 2031.

---

¹² *Technical guidelines and specifications for the implementation of REM in EU fisheries*, EFCA, 2019, <https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/Technical%20guidelines%20and%20specifications%20for%20the%20implementation%20of%20Remote%20Electronic%20Monitoring%20REM%29%20in%20EU%20fisheries.pdf>.

¹³ <https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf>.

¹⁴ www.fao.org/gfcm/meetings/ssf2018/rpoassf/en/

¹⁵ De handlar om ytterligare nödåtgärder för små pelagiska arter i Adriatiska havet, en flerårig plan för ål, två fleråriga planer för djuphavsräkor i Joniska havet och Levantiska havet samt fler gemensamma kontroll- och inspektionsplaner som omfattar hela Medelhavet och Svarta havet.

2.7. Internationell världshavsförvaltning

Sedan antagandet av agendan för förvaltningen av världshaven 2016¹⁶ fortsätter arbetet med att genomföra agendans 50 åtgärder¹⁷, och några av dem har redan slutförts.

Några av de viktigaste milstolparna i arbetet med att förbättra den internationella världshavsförvaltningen har varit godkännandet av FAO:s frivilliga riktlinjer för märkning av fiskeredskap i juli 2018¹⁸ och undertecknandet av avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet i oktober 2018¹⁹. EU har haft en ledande roll under hela processen.

EU främjar den gemensamma fiskeripolitikens principer i sitt samarbete med partnerländer och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Unionen har undertecknat en överenskommelse om havspartnerskap med Kina (juni 2018)²⁰ och Kanada²¹. EU:s fiskeflottor har genom hållbara fiskepartnerskapsavtal tillgång till externa fiskevatten i elva partnerländer under kontrollerade och hållbara villkor. Det strukturella stöd som tillhandahålls genom dessa avtal bidrar till att förstärka styrningen av fisket i dessa partnerländer, bland annat genom stöd till ökad kapacitet för forskning och kontroll samt genom stöd till den icke-industriella fiskesektorn. EU spelar fortfarande en framträdande roll i de **regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna**²². Dessa är viktiga verktyg för att främja beståndens hållbarhet och ekosystemansatsen, skapa underlag för välgrundad rådgivning, fortsätta att anta relevanta övervaknings-, kontroll- och tillsynsåtgärder, främja regelbundna prestationsgranskningar och bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske). Här kommer kommissionen att föreslå och försvara EU:s ståndpunkter för att säkerställa att förvaltningen av berörda bestånd motsvarar Fmsy-målet.

Kommissionen upphävde Thailands **gula kort vad gäller IUU-fiske** i januari 2019 eftersom landet uppgraderat sin styrning av fisket i överensstämmelse med sina internationella åtaganden. It-systemet (Catch) lanserades i maj 2019 till stöd för ett effektivt genomförande av EU:s fångstintygssystem för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

För att åtgärda problemet med **marint skräp** har EU antagit direktivet om engångsplast och det nya direktivet om mottagningsanordningar i hamn. Här vill kommissionen genom sitt förslag till ett nytt kontrollsystem för fisket inrätta ett för hela EU obligatoriskt digitalt rapporteringssystem som ska bidra till att bärga förlorade redskap.

---

¹⁶ Gemensamt meddelande *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*, SWD(2016) 352 final.

¹⁷ Gemensam rapport *Förbättrad internationell världshavsförvaltning – Två års framsteg*, JOIN/2019/4 final.

¹⁸ www.fao.org/3/MX136EN/mx136en.pdf

¹⁹ https://ec.europa.eu/fisheries/eu-and-arctic-partners-enter-historic-agreement-prevent-unregulated-fishing-high-seas-%E2%80%93-frequently_sv

²⁰ Omfattar även samarbetet för att bekämpa IUU-fiske.

²¹ Väntas undertecknas under loppet av 2019.

²² EU, som företräds av kommissionen, spelar en aktiv roll i sex tonfiskorganisationer och elva andra organisationer som är verksamma i alla världshav.

3. FÖRSLAGEN OM FISKEMÖJLIGHETER FÖR 2020

År 2020 kommer att vara det första året då alla bestånd ska förvaltas i enlighet med målet för maximal hållbar avkastning i enlighet med grundförordningen²³. Det kommer också att vara första gången som det finns en flerårig plan för de flesta av de bestånd som omfattas av förordningen om fiskemöjligheter. Om Storbritannien, efter överenskommelse med Europeiska rådet²⁴, lämnar EU utan ett avtal den 31 oktober 2019, eller tidigare, måste EU och Storbritannien samråda med varandra om den gemensamma förvaltningen av gemensamma bestånd.

3.1. Övergripande mål med förslagen om fiskemöjligheter för 2020

Huvudmålet med kommissionens förslag kommer att vara att senast 2020 uppnå Fmsy för alla bestånd som bedömts utifrån Fmsy. Förslagen kommer också att ge möjlighet att fortsätta att söka lösningar som underlättar ett effektivt genomförande av landningsskyldigheten.

Även om vissa bestånds dåliga status även beror på miljöfaktorer (t.ex. föroreningar och försämrad vattenkvalitet) som behöver hanteras separat är det fortfarande nödvändigt att minska fisketrycket på dessa bestånd.

3.2. Viktiga åtgärder för att fastställa kommande fiskemöjligheter

Kommissionens förslag om fiskemöjligheter kommer att grunda sig på **Ices vetenskapliga utlåtanden** som avges i flera omgångar. Kommissionen avser att ta med så många bestånd som möjligt i sina inledande förslag. Eftersom Ices avger sina utlåtanden sent under året, mellan oktober och december, kommer förslaget för Nordsjön och Atlanten även fortsättningsvis att innehålla fiskemöjligheter angivna som *pro memoria* (p.m.) för bestånd som får sina utlåtanden sent.

Kommissionen uppmanar **medlemsstaterna och berörda parter** att inleda arbetet tidigt på grundval av offentligt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, snarare än att invänta kommissionens förslag. Berörda parter kommer också att ha möjlighet att ge rekommendationer om fiskemöjligheter via sina respektive rådgivande nämnder och medlemsstater.

Kommissionen kommer med beaktande av ovannämnda samråd att utarbeta tre förslag: ett för Östersjön i augusti, ett för Medelhavet och Svarta havet i september och ett för Atlanten och Nordsjön i oktober. De kommer att diskuteras vid särskilda rådsmöten – oktoberrådet för Östersjön och decemberrådet för de två övriga förslagen.

Hur Storbritanniens utträde kommer att påverka fastställandet av fiskemöjligheter kommer att granskas mot bakgrund av den senaste utvecklingen.

---

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

3.3. Fastställande av fiskemöjligheter för olika havsområden

Fiskemöjligheterna för bestånden i **Östersjön, Nordsjön och de västliga vattnen** kommer att fastställas på grundval av de berörda fleråriga planerna. I dessa fastställs Fmsy-intervall för dödlighet med ett visst mått av flexibilitet under vissa villkor. Ices uppmanas att avge utlåtanden som gör det möjligt att utvärdera behovet av och möjligheten att utnyttja denna flexibilitet. Fmsy-intervallens övre del kommer endast att kunna användas för att föreslå TAC:er om det utifrån vetenskapliga rön antingen är nödvändigt att, vid blandfiske, fastställa fiskemöjligheterna enligt dessa Fmsy-intervall för att nå målen i den berörda fleråriga planen, i syfte att undvika allvarliga skador på beståndet på grund av beroendeförhållanden mellan eller inom arter, eller för att förhindra stora fluktuationer mellan olika år i de fleråriga planerna.

Som ett led i arbetet med att genomföra **landningsskyldigheten** fullt ut avser kommissionen att föreslå fiskemöjligheter för Östersjön, de västliga vattnen och Nordsjön i enlighet med Ices fångstutlåtanden, i tillämpliga fall med avdrag för undantag av mindre betydelse och undantag baserade på hög överlevnadsgrad.

För att fortsätta att underlätta ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten är det viktigt att alla tillgängliga begränsningsverktyg används, inklusive förekommande Ices-utlåtanden om blandfiske när så är lämpligt. Här kommer även medlemsstaternas framsteg i arbetet med att minska bifångsterna (berörda medlemsstaters åtaganden när det gäller lösningarna för 2019 för de fem bestånd där Ices i sitt utlåtande rekommenderat att TAC skulle fastställas till noll) att utvärderas.

För Fmsy-bedömda bestånd som är föremål för samråd med **tredjeländer** kommer kommissionen att försöka nå en överenskommelse i enlighet med de långsiktiga förvaltningsstrategierna och Fmsy-utlåtandet.

För bestånd som förvaltas av **regionala fiskeriförvaltningsorganisationer** kommer kommissionen att fastställa fiskemöjligheterna baserat på dessa organisationers beslut.

I enlighet med den nyligen antagna **fleråriga planen för västra Medelhavet** ska rådet, för 2020, fastställa en maximal tillåten fiskeansträngning som motsvarar en minskning med 10 % jämfört med utgångsläget, baserat på de uppgifter som medlemsstaterna tillhandahåller. Baserat på de vetenskapliga utlåtanden som finns att tillgå kommer fiskemöjligheterna för Medelhavet även att omfatta AKFM-åtgärder som redan är i kraft (små pelagiska arter och ål) och andra åtgärder som ska antas vid de årliga mötena 2019.

Resultatet av förhandlingarna för att upprätta ett regionalt (AKFM) permanent kvottilldelningssystem för piggvar i **Svarta havet** kommer att införlivas i fiskemöjligheterna. För skarpsill kommer kommissionen dock återigen att föreslå separata kvoter.

4. SLUTSATS

Framstegen i arbetet med att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken fortsätter med ett fortsatt minskande fisketryck i Nordatlanten och angränsande områden och ett ökande antal TAC:er som fastställts i nivå med Fmsy. De livskraftiga bestånden har hjälpt EU-flottan att öka sitt ekonomiska resultat, med rekordvinster under 2017.

Många bestånd fortsätter att vara överfiskade och/eller ligga utanför säkra biologiska gränser och det står klart att det krävs intensifierade insatser från alla aktörer för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål, särskilt med tanke på att 2020 är det första år då alla bestånd med en Fmsy-bedömning bör förvaltas i nivå med Fmsy.

Situationen i Medelhavet och Svarta havet är fortsatt oroväckande. För att nå Fmsy-målet för 2020 krävs fler samordnade insatser inom ramen för AKFM-strategin och ministerförklaringen i Sofia från 2018. Kommissionen kommer att bedriva ett nära samarbete med alla berörda parter för ett skyndsamt genomförande av den fleråriga planen för västra Medelhavet.

Det är av största vikt att effektivt kunna kontrollera och verkställa landningsskyldigheten. Som komplement till medlemsstaternas insatser kommer kommissionen att fortsätta att bedriva ett nära samarbete med medlagstiftarna för att så snart som möjligt nå en överenskommelse om förslaget till ett nytt system för fiskerikontroll.

PLANERAD TIDSPLAN FÖR ARBETET²⁵

När	Vad
Maj/juni/oktober	Beståndsutlåtande från Ices
Juni–september	Offentligt samråd om meddelandet
Slutet av augusti	Kommissionen antar förslagen om fiskemöjligheter för Östersjön
Mitten av september	Kommissionen antar förslagen om fiskemöjligheter för Medelhavet och Svarta havet
Oktober	Rådets möte om fiskemöjligheter för Östersjön
Slutet av oktober	Kommissionen antar förslagen om fiskemöjligheter för Atlanten/Nordsjön
December	Rådets möte om förslaget om fiskemöjligheter för Atlanten/Nordsjön Rådets möte om förslaget om fiskemöjligheter för Medelhavet och Svarta havet

---

²⁵ För bestånd som förvaltas av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna i EU:s vatten och i vissa andra vatten än EU:s vatten antas fiskemöjligheterna efter de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas årsmöte genom regelbundna översyner av rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten.